

Kirkeministeren forbigik fuldstændig det møde i sin besvarelse af forespørgslen, og det er jo fair nok, men jeg synes også, det må være rimeligt, dels på baggrund af det forslag til vedtagelse, der nu er fremsat, dels fordi det er et bredt udsnit af de folkekirkelige organisationer, der står bag, at ministeren i dag fortæller lidt om, hvilke tanker regeringen har gjort sig på baggrund af den opfordring, der er kommet fra Nyborgmødet, og altså også her i dag er kommet fra i hvert fald tre partier i Folketinget.

Kl. 11.55

Hr. Knud Erik Kirkegaards ordførerindlæg kunne også få mig til at stille spørgsmålet: Hvilke tanker gør kirkeministeren sig om, hvad der kunne være en medvirkende faktor til, at vi får skabt et nationalt kompromis om folkekirken? Det tror jeg der er en række partier der meget gerne vil være med til her i Folketinget, og jeg tror sågar også, at en række folkekirkelige organisationer netop med baggrund i opfordringen fra Nyborgmødet gerne ville være med til det. Så hvordan stiller regeringen sig til den side af sagen?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at takke også for den debat, jeg har kunnet sidde og være med til indtil nu. Jeg synes, det er meget interessant at høre, som jeg også indledte min tale med at efterlyse, hvad de forskellige partier har af holdninger til grundlovens § 4, altså til dette med, at folkekirken er den evangelisk-lutherske kirke, fordi det er den, befolkningen er medlem af, og den understøttes af staten og har en særlig stilling.

Jeg har kunnet konstatere det glædelige, kan man sige, det virkelig glædelige, at langt hovedparten af partierne her i Folketinget stadig væk slutter op om den folkekirkelige ordning, vi har, og at den skal have en særstilling. Der er lige et par enkelte partier, Enhedslisten og SF, som ikke mener det, men ellers har jeg lyttet mig til, at der stadig væk også i Folketinget er stor opbakning til folkekirkeordningen. Det er jeg meget glad for bliver bekræftet i dag.

Så har der været tale om et udredningsarbejde, om Nyborgmødet, og om, hvordan vi kommer videre. Jeg vil da godt sige, at det har været magtpåliggende for regeringen hele tiden, altså i de 3 år, regeringen nu har siddet, at få moderniseret rammerne for folkekirken på alle de områder, hvor det har været nødvendigt at modernisere rammerne. Lovgivningen og forvaltningen

har vi taget fat på, vi har luget ud i en masse bureaukrati, og vi har skabt friere forhold for søgenemighederne, sådan en menighedsrådene forhåbentlig kan koncentrere flere af deres kræfter om det, der er deres første og fremmeste opgave, at skabe de bedst mulige forhold for evangeliets frie løb.

I det arbejde er der så også et forløb, der venter på os. Det blev jo afdækket ved regeringens skattestop; den meget fornuftige opbremsning i landskirkeskatten, som jo har været på himmelflugt i de sidste 30 år. Det var nødvendigt at bremse op og sige: Nu har vi de penge, som folkekirken medlemmer betror os på landskirkeskattens område, nu har vi dem, og dem forvalter vi. Det viste sig så, at der faktisk ikke var særlig gode systemer til at forvalte de midler.

Det er vi gået i gang med at rydde op i, få bragt orden i, få system i, så vi kan finde ud af: Hvad går pengene til? Får vi nok for pengene? Er det det rigtige, de går til? Alle de spørgsmål, hele den debat, har vi faktisk været igennem de sidste 2 år. I den forbindelse blev det også helt klart, at det er utidssvarende at have en minister, som enevældigt kan udskrive skat. Det er der ingen af mine ministerkolleger, som kan. De skal have et flertal herovre for at kunne udskrive en skat. Det er utidssvarende, det er et levn fra enevældens tid, og jeg synes og har arbejdet for, at vi skal få demokratiseret også de beslutninger om landskirkeskatten og de midler, der kommer ind ved landskirkeskatten, altså Fællesfonden, sådan at der kommer gennemsigtighed, åbenhed og demokrati også i den del af folkekirken.

Kl. 12.00

Det var derfor, jeg på regeringens vegne udsendte debatoplægget »En folkekirke – men tæt på«. Vi sendte det ud i begyndelsen af juni måned med en høringsperiode over sommeren indtil den 1. november, og som jeg sagde tidligere, så er der kommet ca. 300 høringssvar ind. Da der jo er, som fru Karen Klint helt rigtigt påpeger, omkring 2.000 menighedsråd, som kunne have svaret, plus organisationer, plus stifter, plus provstiuvalg, ja, så kunne man jo i virkeligheden have forventet langt, langt flere høringssvar.

Denne lille bog er blevet sendt ud til hvert eneste menighedsrådsmedlem i hele landet, til provstiuvalg, til stifter, til de kirkelige organisationer, og jeg tror, at hvis man talte det hele med, ville man vel komme op på, at der kunne være 2.000-2.500 høringssvar. Det er der ikke kommet. Der er kun kommet 300 – kun 300.